

om til 3die Behandling i Folketinget af Forslag til Finanslov for Finansaaret 1913—14 paa mine Vegne at ville stille følgende Ændringsforslag til § 25 A. II.

Til Udgiftspost A. 3. Bestyrelsesudgifter i København:
Summen forhøjes med..... 1,600 Kr.

Til Udgiftspost A. 7. Udgifter ved de grønlandske Produkters Behandling i København samt ved Pakhusene og Pladsen:
Summen nedsættes med 1,400 Kr.

JENSEN-SØNDERUP.

Til Folketingets Finansudvalg.

Lindow,
fg. Fm.

186

Indenrigsministeriet. København, den 22. Februar 1913.

Under Henvisning til Anmærkningerne til Forslag til Lov om Tilægsbevilling for Finansaaret 1912—13 § 25 I. A. 1. og 5. angaaende forskellige Honorarer til Medhjælp for Styrelsen af Kolonierne i Grønland bemærkes, at det vil være nødvendigt paa Finansloven for Finansaaret 1913—14 at bevilge:

Honorar til en Kontorchef, afgaaet Kolonibestyrer	1,800 Kr.
Til Assistance i Revisionskontoret	1,500 —
- — i Ekspeditionen	800 —
- — ved Maskinskrivning	600 —
	4,700 Kr.

I Henhold hertil anmoder jeg det ærede Finansudvalg om ved 3die Behandling i Folketinget af Finanslov for Finansaaret 1913—14 paa mine Vegne at ville stille følgende Ændringsforslag:

Til § 25 A. II. A. 3. Bestyrelsesudgifter i København:
Beløbet forhøjes med 4,700 Kr.

JENSEN-SØNDERUP.

Til Folketingets Finansudvalg.

Lindow,
fg. Fm.

187

Indenrigsministeriet. København, den 13. Februar 1913.

I Skrivelse hertil har de tre entledigede Kolonibestyrere i Grønland, L. Bistrup, H. Kraul og O. Kock — for hvem der ved Finanslov for 1913—14 i Overensstemmelse med Lov af 8. Juni 1912 om Lønnings- og Pensionsforhold ved den kgl. grønlandske Handel § 2 er søgt en aarlig Pension af henholdsvis 2,266 Kr. 66 Øre, 2,096 Kr. 63 Øre og 2,047 Kr. 33 Øre — ansøgt om, at deres Pension maatte blive beregnet dem ikke alene efter den faste Lønning, der er lagt til Grund ved Beregningen af ovennævnte Pension, men ogsaa af den 1 pCt. af paa-gældende Kolonis Produktion, der hidtil har udgjort en Del af Kolonibestyrernes Indtægter.

Til Støtte for deres Andragende er anført, at Ordene „egentlig Lønning“ i Loven af 1912 ved en velvillig Fortolkning vilde kunne opfattes som omfattende baade fast Lønning og Procenterne af Produktionen, idet Kolonibestyrernes Indtægter ved den i 1888 stedfundne Omregulering ganske vist for største Delen fast-